

9de Møde.

Tirsdag den 18. Oktober, Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmanden for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) er modtaget et Andragende fra „Københavns Tilskærerakademi“ om Statstilskud til Oprettelse af Fripladser.

Andragendet vil til sin Tid blive tilstillet Finansudvalget.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1911 til 31. Marts 1912.

Forhandlingen genoptoges.

Birch: Der er fra forskellig Side blevet sagt mig, at jeg i Gaar har været for ivrig her i Tinget og har anslaaet en Tone, der mindede om Vælgermødetonen. Jeg beder det høje Ting være forvisset om, at det Forhold i hvert Fald ikke bunder i Mangel paa Følelse af dette Tings Værdighed. Tværtimod! Har jeg været for ivrig, kommer det af, at det ligger til min Natur at være begejstret for den Sag, jeg mener er retfærdig, og i Mangel paa Evne til at finde andre Udtryk end dem, jeg mener falde ind under det, man kalder at nævne Sagerne ved deres rette Navn.

Jeg benytter Lejligheden til at rette et Par Misforstaaelser, som det er sagt mig, at der hos Tilhørerne har indsneget sig i Gaar, idet enkelte have ment, at jeg har villet sætte Sagkundskaben til Side og kaldt det for Anmasselse, naar Sagkundskaben blandede sig i militære Spørgsmaal. Forholdet er i Virkeligheden det, at ingen mere end jeg kan anerkende den militære Sagkundskabs Nødvendighed og sætte den paa den rette Plads, nemlig i virkelig militært tekniske Spørgsmaal. Jeg mener kun, at den militære Sagkundskab, og jeg nævner i Gaar specielt Generalstaben, skyder over Maalet, naar den vil puste Spørgsmaal, der ere af en saadan Natur, at enhver sundt tænkende Statsborger kan danne

sig en begrundet Mening derom, op til at være militært tekniske Spørgsmaal. I samme Forbindelse vil jeg sige, hvad jeg glemte i Gaar, at jeg har talt med mange sagkyndige, ikke dermed at forstaa Folk, der staa udenfor Tjenesten, f. Eks. afskedigede Officerer eller unge Mænd, men Folk, der ere i ansvarlige Stillinger, og hvis Forhold er et saadant, at de vel ikke i Øjeblikket ere i Generalstaben, men hvis Autoritet er fuldt ud lige saa stor som de Mænds, der nu sidde i Generalstaben, og de have alle som een — jeg beder Forsamlingen lægge Mærke til, at jeg siger alle som een — udtalt, at militært teknisk kunde de ikke indvende noget som helst mod den Ordning, jeg i Gaar har foreslaaet, nemlig Ordningen: Odense som Garnisonsby og Depot og den By, der havde de store Øvelser, Nyborg derimod som fast Øvelseslejr.

Endvidere skulde jeg have udtalt mig paa en Maade, som om jeg vilde fremhæve Underofficererne paa Officerernes Bekostning. Maa jeg i den Anledning sige, at ingen kan have større Respekt for det danske Officerskorps i sin Helhed end jeg. Jeg ser, at der der som andre Steder er brodne Kar, men de ere Gudske lov meget faa, og vi maa netop ønske, at de blive dragne frem, det er ønskeligt og nødvendigt, at man ikke taler i Almindelighed, men slaar paa de enkelte, hvem Sagen gælder. Korpset som Helhed er Gudske lov sundt. Naar jeg har nævnt Underofficererne i Forbindelse med Nyborg, er det, fordi Underofficererne ere regimentsansatte, altsaa ere Folk, der leve i den Garnison, hvor de en Gang ere blevne ansatte, saa at det hører til Undtagelserne, at de flyttes bort. Derfor præges Underofficerskorpset paa ganske anden Maade end Officerskorpset af den Garnison og af det Samfund, hvori de leve og virke. Derfor har det været mig en Glæde at kunne fremhæve, at Underofficerskorpset i Nyborg er landskendt som et Elitekorps, idet det falder tilbage paa det Samfund, det lever i.

Maa jeg endnu paa et Punkt komme tilbage til den Sag, jeg omtalte i Gaar. Der er Folk, der have underlagt mig Konkurrencemotiver, og som mene, at jeg skulde være Nyborg-Patriot overfor Odense, fordi Odense har skadet Nyborg. Det kan i denne Forbindelse maaske have nogen Interesse at vide, at jeg ikke i snævrere Forstand er Nyborgenser, men i omtrent 10 Aar har boet i Landsognet og aldrig i Nyborg har drevet nogen Virksomhed, der